

Αἱ κυριώτεραι τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἔργασιῶν εἰναι:

- 1) Ἐγχειρίδιον συστηματικῆς Ἀνατομίας τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς 3 ἑκ., Ἀθήναι, 1878—1884. Ἔπι τῇ βάσει
ιδίᾳ τῆς ἀνατομίας Hyrtl.
- 2) Ἐγχειρίδιον Ἐγχειρητικῆς, τομ. Α', 1884.
- 3) Περὶ τῆς κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὴν Ἀνατομίαν ἀρχαίας Ἑλληνικῆς πλαστικῆς τοῦ ἀνθρωπείου σώματος, 1893.
- 4) Μελέται περὶ τῆς χειρουργικῆς τῶν ἀρχαίων, 1887.
- 5) Περὶ τῆς ἀντιστητικῆς θεραπείας τῶν τραυμάτων ἐν γένει. Γαληνὸς ΙΣΤ', 273.
- 6) Περίπτωσις τεραστίου δγκού τοῦ δαχεύου, 1892.
- 7) Περὶ σκιρρών καθόλου καὶ ίδιᾳ περὶ σκιρρώσεως τῶν γυναικείων μαστῶν. Ἀσκληπιός ΣΤ', 177.
- 8) Ἐπίσης δὲ καὶ διάφοροι πραγματεῖαι αὐτοῦ εἰς περιοδικά.

3. **Εὐάγγελος Καλλιοντζῆς.** Ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1862, ἔνθα γηκολούθησε καὶ τὰ ἔγκυολια αὐτοῦ μαθήματα. Ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς ιατρικῆς τῷ 1881, ἐγένετο βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Ἀρεταίου, εἴτα δὲ ἀπῆλθεν (1883) εἰς Παρισίους πρὸς μετεκπαίδευσιν, ἀσχοληθεὶς περὶ τὴν γενικὴν χειρουργικήν, ίδιατερον δὲ τὴν οὐρολογίαν. Τῷ 1887 παρηκλούθησεν ἐν Λονδίνῳ, Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ τὰς χειρουργικὰς κλινικάς, εἴτα δ' ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα ἐγένετο ὑφηγητής τῆς χειρουργικῆς καὶ χειρουργὸς τῆς Ἀστυκλινικῆς (1886) καὶ τῷ 1893 ἐπιμελητής τῆς κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γαλβάνη. Κατὰ Μάϊον τοῦ 1898 θανόντος τοῦ καθηγητοῦ Παύλου Ἰωάννου ἐξελέγη καθηγητής τῆς Τοπογραφικῆς Ἀνατομικῆς καὶ Ἐγχειρητικῆς. Μετὰ ταῦτα ἀνέλαβε χειρουργικὸν τμῆμα ἐν τῷ νοσοκομείῳ «Ἀρεταίειον». Μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοῦ καθηγητοῦ Πρωτοπούλου διηγήθυνεν ἐπίσης τὸ νοσοκομεῖον τῶν Ἀφροδισίων νοσημάτων. Κατὰ τὸν τελευταῖον Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον διηγήθυνεν ἐν τῷ Βαρβάκειῳ νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, ἐν δὲ τῷ Anjou médicale (1900) ἐδημοσίευσεν ἀρθρὸν ὑπὸ τὸν τίτλον: «Les blessés de la guerre graeco-turc». Ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς πολλὰ ιατρικὰ συνέδρια. Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῷ 1922 ἐκ διαβητικῆς γαγραίνης.

Ἐδημοσίευσε πλειστας ἔργασίας, ἐξ ᾧν ἀναφέρομεν τὰς ἀκολούθους:

- 1) Περὶ κηλῶν καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν 1888.
- 2) Ἐγχειρητική, 2 τόμ., 1899.
- 3) Χειρουργικὴ τῶν οὐροποιητικῶν δργίνων, 4 τεύχ., 1889—1893.
- 4) Τοπογραφικὴ ἀνατομικὴ τοῦ ἀνθρώπου, 1890.
- 5) Μαθήματα χειρουργικῆς Κλινικῆς καὶ θεραπευτικῆς, 2 τόμ. 1905—1914.
- 6) Περὶ τραυμάτων τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῶν καὶ τῆς θεραπείας, 1893.
- 7) Περὶ τῆς σχέσεως τοῦ τραυματισμοῦ πρὸς τὰ νεοπλάσματα. Γαληνὸς ΙΑ', 315.
- 8) Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς. Ιατρ. Μην. Β', 170.
- 9) Περὶ τῶν λιθῶν τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν, 1886.
- 10) Τὰ νοσήματα τοῦ προστάτου καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν, 1891.
- 11) Τὰ στενώματα τῆς οὐρήθρας καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν 1892.

4. **Κωνσταντίνος Μέρμηγκας**, δὲ εἴτα καθηγητής Χειρουργικῆς Κλινικῆς.

5. **Πέτρος Σ. Κόκκαλης.** Ἐγεννήθη τὴν 18 Σεπτεμβρίου 1896 ἐν Λεβαδείᾳ. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν γυμνασιακῶν σπουδῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐνεγράφη τὸ

